

Adam Gawęda - Posel RP

Warszawa, 5 sierpień 2010 r.

Klub Parlamentarny
Prawo i Sprawiedliwość

*Szanowny Pan
Cezary Grabarczyk*

Minister Infrastruktury

INTERPELACJA

w sprawie sprecyzowania zapisu art. 2 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w związku z Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2007r. (sygn. III CZP 79/07) mającym na celu realizację prawa zwrotu kosztów poniesionych przez inwestora prywatnego na inwestycję budowy przewodów wodociągowych położonych w cudzym terenie, których celem jest doprowadzenie wody do nieruchomości budowlanej – domu jednorodzinnego, kontynuacja interpelacji (znak SPS - 023 - 16196/10).

W odniesieniu do udzielonej odpowiedzi na moją interpelację znak SPS–023-16196/10 pragnę podkreślić, że nie jest satysfakcjonująca, z uwagi na fakt pominięcia w niej problemu zmiany definicji pojęcia przyłącza wodociągowego, a opinia wyrażona w stanowisku ministra jest nieadekwatna do stanu faktycznego gdyż:

- po pierwsze,

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2007r. (sygn. III CZP 79/07) nie jest (w obecnym stanie prawnym) istotny dla określenia zakresu obowiązków odbiorcy usług w zakresie budowy przyłączy wodociągowych, bowiem oparty jest na istniejącej już regulacji prawnej określonej w art. 2 pkt 5, Wyrok SN ZATEM dookreśla (precyzuje) jedynie treść tego pkt. 5 z art. 2, który od uchwalenia tej ustawy brzmiał: „przyłącze kanalizacyjne - odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku - od granicy nieruchomości” – zatem Wyrok jest następstwem w odniesieniu do przepisu z art. 2 pkt 5.

Z inną sytuacją mamy wtedy do czynienia, kiedy chodzi o przyłącze wodociągowe. Artykuł 2 pkt 6 nie określa jak daleko sięgać może przyłącze wodociągowe, co prowadzi do licznych nadużyć ze strony przedsiębiorstw wodociągowo – kanalizacyjnych, polegających nie tylko na tym, że poszczególne dzielnice są oplecione przyłączami wodociągowymi, ale również na tym, że do tych przyłączy są podłączane kolejne przyłącza, a przedsiębiorstwa – na przykładnie PWiK w Wodzisławiu Śl. – na stronach internetowych BIP-u zamieszczają informacje, że istnieje możliwość przedłużenia przyłącza. Oczywiście taka praktyka kłóci się z zawartością uzyskanej odpowiedzi na poprzednią interpelację, w szczególności, że przyłącze powinno służyć tylko jednemu odbiorcy. Nie można zatem pogodzić się ze stwierdzeniem, że powyższy wyrok należy stosować analogicznie, jak w przypadku przyłącza kanalizacyjnego. Nadto, gdyby należało przyjąć taką interpretację, to tym bardziej uzasadnione jest wprowadzenie zmiany w przepisie art. 2 pkt 6 mając właśnie na uwadze intencję SN, że przyłącze nie tylko kanalizacyjne ale również przyłącze wodociągowe ma swoją granicę określoną granicą nieruchomości.

W obecnym stanie prawnym nie można jednakowo traktować przyłącza wodociągowego i przyłącza kanalizacyjnego jeśli chodzi o ich granicę albowiem w ustawie istnieją dwie odrębne definicje tych pojęć (przy czym wiadomym jest że definiendum /pierwszy człon definicji/ jest różny od definiensu /to co zostaje określone w drugiej części definicji/ jednak ten drugi człon / definiens / powinien określać wszystkie aspekty stosowanego obecnie prawa – czyli przepisy z zakresu art. 49 ust. 2 KC jak i art. 305 KC. i inne, oraz stanowić jasne określenie, że przyłącze wodociągowe mieści się w granicy nieruchomości gruntowej osoby ubiegającej się o przyłączenie do sieci.) Pierwsza z definicji – przyłącze kanalizacyjne - ma określone swoje granice ograniczeniem, że mieści się w granicy nieruchomości gruntowej, druga z definicji – przyłącze wodociągowe – pozbawione jest tego ograniczenia. Stąd przyłącze zdaniem PWiK w Wodzisławiu Śl. może rozciągać się w nieograniczony sposób po wielu działkach naruszając przy tym przepisy art. 49 ust. 2 i art. 305 KC.

Aby wyeliminować nieprawidłowości i nadużycia ze strony przedsiębiorstw wodno – kanalizacyjnych, które niejednokrotnie traktują w sposób dowolny pojęcia sieć i przyłącze, zwracam się ponownie o rozważenie możliwości wprowadzenia zmiany w zapisie art. 2 pkt 6 w ten sposób, że do obecnej treści o brzmieniu „przyłącze wodociągowe – odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym,” po przecinku dodać zapis w postaci „stanowiący jednak odległość nie dłuższą niż do granicy nieruchomości gruntowej osoby ubiegającej się o przyłączenie.”

Nowe brzmienie uwzględni wyrażoną przez Pana Ministra intencję aby Wyrok SN traktować przez analogię do przyłącza wodociągowego.

Należy jeszcze zwrócić uwagę że obecny zapis ustawy art. 2 pkt 6, który wydaje się być w skutkach prawnych odmiennie traktowany od pozostałych przepisów określających zakres przyłączy – chodzi o to, że definicja przyłącza wodociągowego wydaje się być niesprawiedliwa (krzywdząca) w porównaniu z definicją przyłącza kanalizacyjnego z tego powodu, że brak jest wyrażonego ograniczenia, że przyłącze znajdować się może jedynie w granicy nieruchomości gruntowej osoby ubiegającej się o przyłączenie, uzasadnia wprowadzenie proponowanych zmian i zadość uczyni Wyrokowi Sądu Najwyższego, ponadto pozwoli w sposób jasny ograniczyć nieprawidłowości jakich dopuszczają się niektóre przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne czego przykładem jest PWiK w Wodzisławiu

Śląskim, np. w odniesieniu do art. 15 ust. 4 cyt. ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, który stanowi, że obowiązkiem przedsiębiorstw jest przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości celem zaopatrzenia w wodę, a nie do przyłącza (sugerując iż istnieje możliwość przedłużania przyłącza) czego mamy ewidentny przykład na stronach internetowych BIP-u PWiK w Wodzisławiu Śląskim.

Ponadto zwracam się z prośbą o udzielenie odpowiedzi przez Pana Ministra na poniższe pytania w związku interpelacją związaną z działalnością PWiK w Wodzisław Śląskim:

1. Jakie są przesłanki dla pozostawienia zapisu w ustawie dot. przyłącza wodociągowego (art. 2 pkt 6) od przyłącza kanalizacyjnego (art. 2 pkt 5), w zakresie określenia gdzie jest ich granica, skoro zdaniem Pana Ministra Wyrok SN należy traktować analogicznie w odniesieniu do przyłącza wodociągowego?
2. Czy zmiana tego przepisu przez doprecyzowanie, że przyłącze stanowi odcinek nie dłuższy niż w granicy nieruchomości gruntowej odbiorcy usług, nie poprawi czytelności ustawy?
3. Czy PWiK może sieć wodociągową przekształcać w przyłącze wodociągowe? Taką praktykę można zaobserwować na przykładzie umów zawieranych na zaopatrzenie w wodę, (m.in. na przykładzie umowy o zaopatrzenie w wodę między PWiK w Wodzisławiu Śl. a Kampanią Węglową Oddział Zakładu Elektrociepłowni w Rybniku, ul. Rymera 4, albowiem w treści umowy nr 59/w4 z dnia 05.11.2007r. mamy mowę o sieci wodociągowej, zaś aneksem z dnia 19.03.2008r. PWiK odstępuje od pojęcia sieci na rzecz pojęcia „przyłącze wodociągowe”).
4. Czy przedsiębiorstwo wodociągowe stanowiąc o tym, że posiada na swoim majątku przyłącza wodociągowe i zapewnia ich niezawodne działanie nie generuje w ten sposób strat dla PWiK zaś w wyniku subsydiowania skośnego stratami tymi obarcza poszczególnych odbiorców usług wliczając poniesione straty do opłat taryfowych i za dostarczaną wodę?
5. Czy z chwilą przekształcenia gruntu (np. z rolniczego) na budowlany (z możliwością zabudowy) gmina jest automatycznie zobowiązana do ujęcia w wieloletnim planie rozwoju planowanych inwestycji – instalacji zbiorowego zaopatrzenia w wodę, które to zadanie zbiorowego zaopatrzenia w wodę leży w kompetencji gminy – art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym?
6. Jaka jest zasada finansowania inwestycji będących zadaniami własnymi gmin, skoro prywatny inwestor uprzedza gminę w wykonaniu poszczególnych odcinków instalacji wodociągowych np. w postaci sieci wodociągowej, z której, po jej wybudowaniu mogą korzystać inne osoby?

- po drugie,

Wprawdzie istnieje projekt ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz zmianie innych ustaw z dnia 16 czerwca 2010r. i w art. 19 projektowane są zmiany w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, jednak nie są one ostateczne, zaś zdaniem Izby Gospodarczej

Wodociągi Polskie (zwaną dalej „IG WP”) proponowana zmiana w art. 31 jest nie do przyjęcia, zaś samo uzasadnienie do pkt 10, zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem przez IG WP jest pozbawione sensu, albowiem należy pamiętać, że zadaniem własnym gminy jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę (art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, nadto mieści się ono w zadaniach użyteczności publicznej – art. 9 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym) i wynikające z tego obowiązki, stąd budowanie przez inwestorów urządzeń wodociągowych powinno być rekompensowane zwrotem kosztów.

Póki istnieje zapis, że zadaniem własnym gminy jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę, póty wszelka inwestycja polegająca na budowaniu infrastruktury zaopatrującej w wodę więcej niż jednego odbiorcę usług winna być realizowana przez gminę lub niezwłocznie po jej zakończeniu poniesione nakłady zwracane inwestorowi. Stąd nie można pogodzić się z faktem, że regulacja zawarta w projekcie ustawy wyeliminuje nieprawidłowości, które zgłosiłem w poprzedniej interpelacji (nr 16196).

W związku z powyższym proszę ponownie o przeanalizowanie zasygnalizowanych problemów, zwłaszcza w zakresie zmian w art. 2 pkt 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków mając na uwadze Wyrok Sądu najwyższego i wynikającą z niego proponowaną przez Pana Ministra analogię.

Posel na Sejm RP
Adam Gawęda